

Παναγιώτης Μαυροειδής

Ας τα πάρουμε με τη σειρά λοιπόν, απαντώντας με σαφήνεια στα πολύ δύσκολα. Οφείλουμε να κάνουμε συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης.

1. Ποιο είναι το διακύβευμα στην επικίνδυνη αντιπαράθεση Ελλάδας και Τουρκίας;

Δεν είναι η κρατική κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα της μιας ή της άλλης χώρας. Αντίθετα είναι:

α. Η οικονομική εκμετάλλευση πόρων (υδρογονάνθρακες) και δρόμων (αγωγοί μεταφοράς) στις διεθνείς θάλασσες

β. Η διαμόρφωση αξόνων και συμμαχιών στο πλαίσιο πολιτικών γεωστρατηγικών ανταγωνισμών των ιμπεριαλιστικών κρατών και οργανισμών στην περιοχή (ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ρωσία κλπ). Τα λεγόμενα «κυριαρχικά δικαιώματα» αφορούν δικαιώματα οικονομικής εκμετάλλευσης πέρα και έξω από τα χερσαία και θαλάσσια σύνορα, στις λεγόμενες Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες (ΑΟΖ), δηλαδή στις διεθνείς θάλασσες εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά.

2. Ποιους αφορά ο επικίνδυνος ανταγωνισμός;

Αφορά, ως υποκείμενα δράσης, πολλούς και με διαφορετικό τρόπο: Τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και πολυεθνικές εξόρυξης, αλλά και τις αστικές τάξεις Ελλάδας Τουρκίας και άλλων χωρών.

Αφορά τους λαούς, ως αντικείμενα εκμετάλλευσης, χειραγώγησης και αναλώσιμα υλικά πολέμου ή /και εθνικιστικής τύφλωσης. Αλλά και ως υποκείμενα δράσης κατά του πολέμου, για την Ειρήνη, τη συνεργασία των λαών, την αποχώρηση από συνασπισμούς και άξονες

πολέμου

3. Ελλάδα και Τουρκία: Στην πλευρά του άδικου με κοινά αλλά και διαφορετικά όπλα.

Η αστική τάξη της Τουρκίας έχει μια ιδιαίτερα επιθετική στρατηγική αναδιαμόρφωσης των συσχετισμών, στηριγμένη στην αναβαθμισμένη καπιταλιστική ανάπτυξή της τις τελευταίες δεκαετίες, τη διαφορά στρατιωτικής ισχύος με την Ελλάδα σε ορισμένους τομείς και της ιδιαίτερης σημασίας της ως χώρα του NATO σε νευραλγική περιοχή στο υπογάστριο της Ρωσίας και στην πύλη της Μέσης Ανατολής και του Καυκάσου. Ειδικά το αντιδραστικό καθεστώς Ερντογάν βλέπει τον πόλεμο και τις εισβολές σε γειτονικές και μη χώρες (Κύπρος, Συρία, Ιράκ, Λιβύη) ως αντίβαρο στην κοινωνική εσωτερική δυσαρέσκεια και ως συμπλήρωμα της επέλασης κατά των δημοκρατικών δικαιωμάτων των λαών της Τουρκίας.

Η αστική τάξη στην Ελλάδα προβάλλει ως πλεονεκτήματά της τις συμμαχίες με ΗΠΑ, Ισραήλ, Αίγυπτο, την πρόσδεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την «αποτροπή εισβολής των προσφύγων» και την παράδοση των φυσικών πόρων εκ προοιμίου στις πολυεθνικές.

Ποια είναι η στάση της Αριστεράς ως προς το βασικό διακύβευμα;

Τα διλήμματα και αντιθέσεις για τις αστικές δυνάμεις είναι υπαρκτά, συγκεκριμένα και με κοινή αντιδραστική βάση:

Με πόλεμο ή/και συνεργασία για την εξόρυξη υδρογονανθράκων;

Με αγαστή συνεργασία ή /και τριβές στο πλαίσιο συνύπαρξης στο NATO;

Με συντονισμό στη δολοφονική πολιτική κατά των προσφύγων υπό την αιγίδα της ΕΕ ή /και ένταξη του «προσφυγικού» στον ανταγωνισμό Ελλάδας-Τουρκίας;

Κατά τη γνώμη μας, η αντικαπιταλιστική κομμουνιστική Αριστερά πρέπει να απαντήσει ΟΧΙ και στα δύο σκέλη και των τριών ψευδοδιλημμάτων. Λέμε:

Όχι στις εξορύξεις στις διεθνείς θάλασσες από Τουρκία, Ελλάδα, πολυεθνικές εξόρυξης.

Ναι στην Ειρήνη των λαών, με έξοδο από NATO και πολεμικούς άξονες.

Δικαιώματα και ελεύθερη μετακίνηση των προσφύγων πολέμων και φτώχειας.

Διεκδικούμε άμεσα:

Όχι στις εξορύξεις υδρογονανθράκων στις διεθνείς θάλασσες. Για κάθε άλλη μορφή οικονομικής δραστηριότητας στις διεθνείς θάλασσες, ο μόνος δρόμος είναι η συνεργασία των λαών η οποία μπορεί και πρέπει να επιβληθεί στις επιθετικές πολιτικές των αστικών τάξεων. Πάλη για αποτροπή του πολέμου για την ήττα της πολεμικής και εθνικιστικής υστερίας.

Δεν πολεμάμε για ΑΟΖ, πετρέλαια, φυσικό αέριο, πολυεθνικές, ιμπεριαλισμό και αστικές τάξεις. Πάγωμα όλων των δραστηριοτήτων εξόρυξης και ακύρωση συμβάσεων παραχώρησης.

Ανατροπή εξοπλιστικών προγραμμάτων και ριζική μείωση πολεμικών εξοπλισμών. Καμία αλλαγή χερσαίων ή θαλάσσιων συνόρων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Έξοδος των δύο χωρών από το ΝΑΤΟ. Να κλείσουν οι αμερικανικές βάσεις. Αγωνιζόμαστε για ανάπτυξη μαζικού κινήματος ενάντια στον πόλεμο, για την Ειρήνη, τα δημοκρατικά δικαιώματα, την κυριαρχία των λαών ενάντια στα ιμπεριαλιστικά δεσμά και τους πολεμοκάπηλους σχεδιασμούς των αστικών τάξεων στην περιοχή.

Πάλη για αποτροπή του πολέμου για την ήττα της πολεμικής και εθνικιστικής υστερίας.

Δεν πολεμάμε για ΑΟΖ, πετρέλαια, φυσικό αέριο, πολυεθνικές, ιμπεριαλισμό και αστικές τάξεις

Στο πλαίσιο αυτό, θεωρούμε τραγικά λαθεμένες άλλες πολιτικές επιλογές, που προβάλλονται δήθεν στο όνομα της αριστεράς.

α. Τη στάση που ταυτίζεται με την αστική τάξη με κάθε τρόπο, δηλαδή συμμαχία και με το διάβολο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η πολιτική ΣΥΡΙΖΑ για στρατηγική συμμαχία με ΗΠΑ, Ισραήλ και Αίγυπτο.

β. Τη στάση που αποδέχεται την ανάλυση και τους στόχους της αστικής τάξης ως αντικειμενική και ορθούς αντίστοιχα, λέει «ναι» στην εξόρυξη υδρογονανθράκων αδιαφορώντας για την καπιταλιστική επέκταση στις διεθνείς θάλασσες και τις συνέπειες περιβαλλοντικής καταστροφής. Η στάση αυτή τελικά καταλήγει στο να επισημαίνει

«ασυνέπειες και συμβιβασμούς» της αστικής τάξης, ως προς τη διεκδίκησή της και εστιάζει μόνο στις προβληματικές συμμαχίες της. Το ΚΚΕ είναι η βασική δύναμη που υποστηρίζει αυτή τη λαθεμένη στάση, μάλιστα παρά αντίθετες και ορθότερες τοποθετήσεις που είχε κάνει στο τελευταίο συνέδριό του.

Κρατώντας το νήμα των αντιιμπεριαλιστικών, αντιπολεμικών αγώνων του λαού μας και της στάσης αλληλεγγύης των λαών «παλεύουμε για λεύτερη πατρίδα και πανανθρώπινη λευτεριά». Πατρίδα μας δεν είναι οι ΑΟΖ, ούτε ο εθνικισμός, ο πόλεμος και η ρητορική μίσους, αλλά η ζωή, η Ειρήνη, η κοινωνική χειραφέτηση και ελευθερία. Πατρίδα μας είναι εκείνη η Ελλάδα που πρωτοπόρες λαϊκές επαναστατικές δυνάμεις της σήκωσαν με θάρρος και μάτωσαν γι αυτές ακριβώς τις σημαίες, τις οποίες και σήμερα οφείλουμε με περηφάνια να σηκώσουμε. Έχουμε ισχυρή πεποίθηση ότι η στάση αυτή αντιστοιχεί και έχει βαθιές ρίζες στα αισθήματα, τις αγωνίες και τα συμφέροντα των εργαζομένων σε Ελλάδα και Τουρκία, που βρίσκονται απέναντι στα πολεμοκάπηλα τυχοδιωκτικά σχέδια των αστικών τάξεων και τα παιχνίδια των ισχυρών καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών κρατών στην περιοχή.

Πηγή: [Το ανανεωμένο σάιτ του ΠΡΙΝ](#)